

Phần 2

Chương 6 Chàng Bắt Đầu Xuất Chiêu

Về phía Kat.

Sau hai tháng chờ đợi khóa học ngoại quốc của Nue, thì cậu cũng được gặp nàng. Cậu bạn lúc này hồi hộp lắm, cứ 5 phút lại soi gương một lần để đảm bảo hoàn hảo trong mắt nàng. Chuông cửa reo lên lần nữa, Nue đã tới, Nue diện một bộ váy trắng ren nữ tính. Lại một lần nữa hẳn bị Nue hốt hồn.

- Lâu rồi mới gặp. Nue lên tiếng chào Kat trước, lúc này Kat vẫn còn chưa lấy lại hồn. Kat liền nở một nụ cười nhẹ rồi gật đầu chào.

- Sáng này trận đấu ổn chứ?

- Ừ, trường anh đã vào vòng rồi.

- Sao lúc sáng em không trả lời điện thoại anh, em làm anh lo lắm đấy. Rồi chuyện về nước em cũng không nói với anh, em định hù chết anh à. Kat liền vào vấn đề.

- À, điện thoại em bị cướp lúc ở sân bay nên không thể liên lạc với ai, em cũng chẳng biết anh ở đâu, may là gặp được anh không em cũng chẳng biết chuyện chúng mình sẽ như thế nào.

- Sao, em bị cướp hả, rồi có sao không? Kat tỏ vẻ lo lắng, nhưng Nue không sao, cô lắc đầu.

- Không. Em không sao em tưởng là thất lạc anh luôn rồi. Em không ngờ anh lại là bạn của Miu. Họ bắt đầu thân mật với nhau, lúc này Miu bung nước và bánh ra.

- Thích rồi nha. Nó đặt bánh xuống rồi nở một nụ cười chúc mừng.

- Trái đất này nhỏ thật, để tớ có duyên cùng lúc quen biết hai con người thất lạc nhau. Nó nói tiếp rồi nhìn hai người ấy cười. Nó cũng biết điều lắm nên đã lui vào trong, trả không gian cho đôi tình nhân.

Hôm sau đến trường.

- Miu. Kat gọi nó khi nó đang loay hoay tìm chỗ ngồi ăn trưa. Nó đi tới bàn của họ, cả đám ngồi chung từ lúc nào còn trống một chỗ, nó ngồi xuống đối diện Kat.

- Cậu ăn cơm nhà à. L nhìn qua nó hỏi.

- Ừ mẹ tớ nấu đấy. Nó mở ra khoe bên trong toàn đồ ăn.

- Chà, nhìn ngon quá à. Ray tròn mắt.
- Các cậu dùng chung đi, để mình đi mua thêm com.

Nó đứng dậy định đi mua thì đụng ngay Jackson. Cậu bạn đang bung hai chén com liền đặt xuống chỗ nó một chén rồi kéo ghế trống sát bên nó ngồi. Nó bất ngờ nhìn Jack một hồi.

- Cậu mà cứ nhìn như thế là hết đồ ăn bây giờ.

Nó nhìn lại thì cả đám đang nhanh tay lẹ đũa gấp thức ăn của nó, nó liền chen vào lấy cả buổi trưa cả đám chúng nó ăn trưa mà rộn cả căn tin. Sau giờ ăn là thời gian hoạt động của các câu lạc bộ còn học sinh nào không tham gia thì có thể ra về, đa phần ra về là năm nhất, vì năm nhất chưa lựa được câu lạc bộ nào để đăng kí nên nó đành đi về. Nó ra thay giày thì Seven đi ngang liền tấp vào.

- Cậu không có hoạt động câu lạc bộ nào hết à.
- Ừ, tớ chưa quyết định được sẽ tham gia câu lạc bộ nào nên thôi chắc tớ về.
- Giờ về có về chán nhỉ, này qua sân bóng chơi đi.
- Sân bóng giờ đông lắm tớ chen vào không nổi đâu, cậu đi đi.
- Ai bảo cậu đi công chính. Nói rồi Seven kéo nó đi, thì ra có một đường vào thoáng hơn nó vào thẳng sân trong chứ không bị cản ở ngoài.
- Được rồi, mấy đứa nghỉ xíu đi. Chị quản lí nói. Cả đám liền tập trung lại.
- Miu. Chiều nay có bánh matcha không. L chạy tới với chủ đề ăn uống.
- Có chứ, tớ còn chút bột tối nay có lẽ chỉ làm được một cái.
- Vậy nhớ chừa cho tớ nửa cái nhé.
- Cậu ham ăn quá đấy. Jackson lên tiếng và quăng chai nước cho L.

Cả đám cười nói vui vẻ, sau buổi tập nó về nhà với Jackson, cả đám không để nó về một mình nên cử một người hộ tống bằng cách oằn tù tù, trên con đường đó nó đi trước Jackson đi sau với bầu không khí im lặng đến đáng sợ. Tới nhà nó quay lại cúi chào và cảm ơn khi nó vừa ngóc lên hẳn thì Jackson cũng bỏ đi. Không biết sao chúng nó lại gương ngịu như thế. Nó nhanh chóng thay đồ và lao vào bếp chuẩn bị bữa tối cho bố mẹ. Nó suy nghĩ về tình huống lúc nãy đến nỗi cắt phạm vào tay, vết cắt khá sâu máu tuôn ra, nó liền băng vội lại, cho chừa cái tội nghĩ tới trai. Tới giờ nó chạy ra tiệm, chiếc matcha ra lò đúng lúc bọn L tới, Jackson cũng đi cùng cậu bạn vào phòng thay đồ ngay sau đó. Lúc này ngoài bàn chỉ còn mình L. Cậu bạn ngồi nhip chân theo nhạc. Chuông treo cửa reo lên, một đám người bước vào, nó chỉ cần liếc nhìn những đôi giày đủ kiểu nó đoán ngay là dân nhảy nhưng cũng có thể là chơi bóng hoặc... mang cho đẹp.

- Hey! L. Cậu bạn đi đầu lên tiếng rồi cả đám ngồi xuống. Nó liền vào trong rót nước đem ra.

- Bánh như tở đã đặt nhé. L nói nó. Nó cười rồi đi vào trong cất.

- Ai vậy, nhân viên à, xinh phết nha. Cậu tóc đỏ nói với L.

- Nhân viên cái gì, chủ tiệm đó. L đính chính.

- Ghê vậy, nhưng mà xinh thật, có số điện thoại không. Vẫn là cậu bạn đầu đỏ.

- Thôi đi, bạn gái của cậu sắp đem đi trưng bày được luôn rồi mà còn tán tỉnh con người ta. Đúng lúc Jackson mang bánh ra, nên chặn luôn ý nghĩ của cậu bạn.

- Jackson, cậu cũng làm ở đây à. Sao dạo này thấy cậu lặn luôn vậy. Định kiếm tiền cưới vợ à.

- Lâu rồi không gặp, cậu vẫn nhảm như xưa nhỉ. Vợ con gì? Cậu mà còn hỏi nhảm là tở đạp cậu ra ngoài sân đấy.

- Ngon ta, cậu dám đuôi khách à. Phải kêu cô chủ ra giải quyết cậu nhân viên này thôi.

Cậu bạn kể bên đỡ giúp cậu tóc đỏ. Jackson không mấy quan tâm đi thẳng vào trong bếp chỗ nó đang lắp ló nhiều chuyện.

- Cái thằng này nó vẫn vậy. Không thay đổi gì. Cậu bạn tóc đỏ thở ra chán nản.

- Các cậu có vẻ thân nhỉ. Nó lập tức nhiều chuyện khi có thời cơ.

- Cậu quan tâm làm gì chỉ là bạn thôi.

- Nhìn mấy đôi giày kia. Nhìn chắt chét đi được.

Nó dứt đầu ra ngoài nhìn rồi tiếp tục tán thưởng. Jackson chẳng thêm quan tâm nó đi thẳng ra ngoài, nó nhìn thêm chút nữa thì chợt nhớ ra chuyện gì đó liền thay đổi. Nó lật đật lấy hai cái bánh ở trong tủ bỏ hộp rồi phóng ra lễ tân vì tiếng điện thoại kêu.

“Bé con à. Con đi chưa vậy?”

- Dạ con đang đi đây daddy, daddy chờ con xíu nha. Là điện thoại của ba nó ba nó bảo mang bánh qua cho tiệm bên kia.

- Chị Py em qua chỗ daddy nha.

- Khoan đã Miu, em đi một mình hả, em đi xe hay là cuộc bộ.

- Dạ cũng có mấy con đường nên em đi bộ.

- Không được, con đường đó phức tạp lắm em đi xe đi.

- Đi xe thì xa lắm chị, uống tiền.

- Để tôi đi với cậu. Jackson đề nghị trong lúc cởi chiếc tạp dề ra.
- Không được, cậu còn đang trong ca vậy phiền cậu lắm.
- Đúng rồi Jackson em đi với nó đi. Còn lại để chị lo. Lẹ đi không daddy la bây giờ.

Chị thúc nó rồi đẩy hai đứa ra ngoài cửa. Hai đứa đi song song nhau mà chẳng biết nói gì đành cầm đầu đi thôi.

- Ba cậu ở chỗ nào? Chợt Jackson lên tiếng.
- Quán của daddy ở đường Sang Hoo ấy, đi băng qua hai con đường kia là tới.
- Hèn chi chị Py lại lo, có cậu điên mới đi đường đó, nó phức tạp lắm đấy.
- Bình thường tớ vẫn đi đường đó có sao đâu.
- Cậu hay đi nó lắm à?
- Ủ chiều nào tớ chẳng mang cơm cho daddy đấy thôi.
- Cậu không có nhận thức chiều với tớ à. Nó nghĩ một lúc rồi chấp nhận im lặng.

Tự nhiên Jackson xách hộ nó hộp bánh, rồi đi vòng ra ngoài để nó đi vào trong, nó thấy có gì kì kì nên nhìn lên thì ra phía trước có một đám nhìn có vẻ hồ báo. Jackson đẩy nó đi sát vào tường. Bọn đó đi cố tình va vào người Jackson, tàn thuốc trúng vào làm áo cậu cháy một lỗ. Là bọn nó cố tình...

Chương 7

Khi Hai Đứa Bắt Đầu Nhìn Nhau

- **N**ày, tụi mày không định xin lỗi à. Jackson lên tiếng khi bọn họ đi ngang qua hết.

- Tụi bây tao nghe đâu đây có con gì kêu thì phải. Thằng đứng giữa lên tiếng.
- Tiếng của mấy con rùa đó anh. Em thấy có con rùa to lắm đằng sau ạ.
- Nay bọn họ đang nói cái gì thế. Nó quay sang hỏi Jackson.
- Chà chà, ai mà xinh vậy trời? Em muốn biết thì qua đây anh nói cho nghe.

Hắn nắm lấy tay nó, Jackson liền hét ngay ra, cả đám nhào tới định đánh nhau thì:

- Đạo gần đây có nhiều đứa rảnh rỗi quá bây. Cậu bạn trong đám lúc nãy ở trong tiệm nó đứng phía sau lên tiếng, nó nhìn xuống là cậu bạn đeo kính im lặng nhất, có cả L nữa.

- Zino...

- Tụi mày đang làm gì thế hả.
- Tụi tao có định làm gì đâu, định chơi cái con rùa này xiu thôi chẳng phải mày cũng muốn vậy sao?
- Chuyện tao, tao tự xử còn tụi bây tốt nhất là biến đi. Nó mà thương tích gì tao không đảm bảo tụi mày toàn thân đâu.

Chuyện có vẻ gì đó bí ẩn lẫn nghiêm trọng. Cả đám hung hăng ấy bỏ đi ngay. Rồi cả bọn Zino, L đi chung với nó luôn, chắc họ chung đường nhưng lúc này bầu không khí còn căng thẳng hơn. Sau nửa tiếng nó cũng tới được chỗ ba nó vào đưa bánh cho ba nó.

- Daddy ơi con mang tới rồi này.
- Bé con đó hả, đem vào bếp giúp daddy nha.

Lúc này khách khá đông, nó vào cắt bánh đàng hoàng rồi đem ra tủ bánh, chợt nó thấy trước cửa đông nghẹt khách bên trong tiệm không vào được nó liền chạy ra xem thì ra đám Zino, L và Jackson vẫn còn bên ngoài đó, tụi con gái tan học tại trung tâm gần đó đứng nhìn mà chặn hết lối vào.

- Đây, sao các cậu còn ở đây. Nó nói nhỏ.
- Đợi cậu về chứ chi. Cả đám đồng thanh. Nó có cảm giác tất cả ánh mắt đang dồn về phía nó.
- Các cậu vào trong đi, đừng có đứng đây. Mau lên.

Nó đứng dậy đi trước mở cửa. Cả đám nhìn nhau rồi đi theo sau. Nó nhét cả đám vào một cái bàn trong góc rồi chạy vào lấy nước.

- Tớ đến rồi xiu về với daddy các cậu không cần đợi đâu.
- Tớ thấy 10 giờ quán mới đóng cửa, lúc đó mới về vậy cậu không lo cho bài kiểm tra tập trung ngày mai à. L nhâm nhi ly nước nói.
- Ờ ha. Tớ quên bém đi mất, vậy phải về thôi.
- Bé con phải kiểm tra vào ngày mai à. Vậy mà daddy còn làm phiền con mau về học bài đi con. Ba nó đưa phía sau lúc nào nó cũng không biết làm nó giật bắn người.

- Nhưng đông khách như thế bỏ daddy một mình...
- Con khờ này, quán daddy làm chủ thôi chứ có nhân viên mà lo gì vớ vẩn, về đi cô không điếm kém mềm xương với mommy đấy. Nó đành nghe lời ba mà về ra ngoài cửa.
- Còn các cậu định đi với tớ luôn à.
- Cậu có bị gì không bọn này tiện đường thôi giờ cậu về đi cẩn thận.

L làm nó quê một chập, nó cúi chào tổng thể rồi về, khi nó quay đi Jup vẫn nhìn nó rồi hai ánh mắt chạm nhau nó ngại quá quay đi một mạch thật nhanh.

Nó quên luôn rằng Jackson vẫn ở đó, cậu bạn vẫn im lặng đi theo phía sau cái con đang chạy điên cuồng phía trước. Về tới nhà nó liền leo vào bàn học đến 10 giờ mọi việc hầu như đã xong nó đi thay đồ rồi chui vào chăn, tiếng messenger reo lên nó bật laptop lên check lần cuối, là của Nue.

“Này Miu mai cậu có được nghỉ không, mai tớ được qua trường cậu đấy.”

“Không. Sự kiện gì vậy trường cậu không học à.”

“Mai là buổi đấu bóng theo lịch mà cậu không nhớ sao, trường tớ cho nghỉ đấy.”

“Thích vậy trường tớ không cho nghỉ, chắc xong tiết tớ sẽ xuống chơi với cậu. Chắc trễ xíu thôi.”

“Ừ, vậy có gì gọi tớ nhé, tớ đợi.”

Sáng hôm trận đấu diễn ra.

- Miu. Chị Soo bên câu lạc bộ bóng rổ tìm cậu đấy. Chị bảo đợi ở phòng quản lí câu lạc bộ, cậu xuống đấy nhé. Lớp trưởng chuyển lời giúp.

- Ừ xíu ra chơi mình đi liền. Cảm ơn cậu nhé.

- Ừ mà Miu cậu có đi xem trận bóng không? Lớp trưởng hỏi nó.

- Không biết kịp không nữa nên tớ vẫn chưa biết.

- Tôi thấy cậu thân với người ta thế, để gì không trốn tiết đi. Cô bạn ngồi bàn trên có vẻ đăm chiêu.

- Đâu phải thân là phải bỏ tiết, vẫn hơn những người không quen biết mà còn nhiệt tình. Nó cũng không vừa, đáp trả cô bạn.

- Thôi được rồi. Cậu quay lên đi, Miu nhớ xuống gặp chị ấy không tiền bồi mà mắng tớ giận cậu luôn đấy.

- Ừ tớ nhớ mà.

Ba mươi phút sau chuông reng ra chơi nó liền đi xuống phòng quản lí câu lạc bộ bóng rổ nó thấy chị Soo đang tắt bật chạy quanh phòng.

- Chị gọi em ạ. Nó cúi chào tiền bồi một cách lễ phép.

- À đúng rồi. Mấy tiết sau em có môn gì quan trọng hay kiểm tra không.

Có vẻ tiền bồi nhiều việc lắm, chị quay đi quay lại rồi làm đổ cả đồng hồ sơ trên bàn, nó liền vào nhặt giúp.

- Dạ cũng không có gì, hầu như là tiết tự học không ạ, chỉ có sau giờ ra chơi có kiểm tra tập trung ở hội trường thôi ạ. Nó vừa nói vừa sắp xếp lại hồ sơ giúp tiền bồi.

- Em kiểm tra xong là mấy giờ.

- 9 giờ ạ.

- May quá. Chị nhờ em một chuyện được không.
- Chị nói đi ạ. Nếu được em sẽ giúp chị. Nó đặt đồng hồ sơ lên bàn.
- Bây giờ chị bận quá tí có trận đấu với trường quốc tế Kate mà chị không thể đi xem tận chỗ đấu được, chị muốn nhờ em là quản lý đội hộ chị một ngày. Được không Miu?
- Em á? Được không chị, em có biết gì đâu mà làm báo cáo đánh giá được chị.
- À em chỉ cần điền danh rồi dùng nó quay lại cho chị. Tiền bồi đưa cho nó một con canon. Nó cầm cái máy xoay xoay xem thử.
- Nhờ em nhé, 9 giờ 30 đội bên Kate qua rồi em nên có mặt sớm để tiếp họ nhé. Nó im lặng hồi sau.

Chương 8

Xuất Hiện Đối Thủ

Sau khi nó đực mặt vì đề nghị của chị Soo thì chị đưa cho nó một tờ giấy gì đó.

- Việc xin tiết em đưa thầy giấy này là được nghỉ tiết ngay. Chị cảm ơn em trước.

Chị đưa cho nó một tờ giấy phép của câu lạc bộ rồi tiền bồi lại dán thân vào đồng giấy tờ, mà quên luôn nó vẫn còn đang đứng ngu người ở đó. Nhưng nhìn chị như thế nó từ chối làm sao nó đành im lặng mà làm, dù gì nó cũng rảnh. Sau tiết kiểm tra nó lập tức qua phòng quản lý lấy sổ và máy rồi chạy ngay xuống sân vận động của trường hôm nay đấu bóng ngoài trời. Nó vừa chạy xuống cầu thang thì thấy bên trường Kate đã tới cổng, nó liền chạy xuống thật nhanh để họ không phải đợi. Nhưng nó chưa kịp chào hỏi thì.

- Cái trường gì mà không ai ra đón mình hết vậy kìa. Người lên tiếng có vẻ là quản lý.

- Các em mới tới mà đợi xiu có sao đâu. Thầy họ lên tiếng.

- Xin lỗi vì phải đợi, mọi người đi theo em đến phòng chờ ạ. Nó cúi người chào rồi ngóc lên mới nói đáp lại cái cúi người của nó chỉ được đáp lại bằng cái gật đầu chào của thầy. Cậu bạn đi đầu đi ngang qua nó và quăng ngay cho nó cái túi đồ.

- Các cậu đang làm gì thế. Nó ngây thơ hỏi.

- Nhìn mà không hiểu à. Rồi lần lượt những người đi sau cũng đưa túi cho nó, nhưng đến người thứ ba thì nó đã buông tay cho đồng túi rơi bẹp xuống đất.

- Nay cậu đang làm cái gì vậy hả. Tên đi đầu quát.

- Tôi là quản lí của đội trường Ka Jong, tôi không có lí do gì phải xách túi cho các cậu.

- Cô có biết là để Kate qua trường cô thi đấu là một vinh dự không.

- Tôi không biết có vinh dự hay không tôi chỉ biết địa điểm thi là do ban tổ chức quyết định chứ không phải các cậu quyết định. Nó lượm lại túi đưa về phía họ. Bọn họ có vẻ bực mình rồi tiến lại gần nó.

- Nếu cậu xách nó chúng tôi sẽ suy nghĩ lại còn không chúng tôi sẽ cho trường cô lên mặt báo với tiêu đề là gì nhì. À “Ka Jong tỉ số 0:...”. Vì là trường vô địch 3 năm liền nên bên Kate rất tự tin còn trường nó thì đăng kí thi về bóng rổ chỉ mới năm nay.

- Tôi thì nghĩ mai đầu báo sẽ là “Ka Jong tân binh mới”. Là kiểu nói đùa của Ray. Cả đám đứng ngay sau nó L, Seven, Kat, Ray, Beat.

- Tôi không biết các cậu giỏi tới đâu nhưng trước hết phải thể hiện mình là một người đàn ông đi. Jackson giựt lấy ba cái túi nó cầm rồi mạnh tay ném qua chỗ họ.

- Tụi bây ngon lắm, để tao chống mắt lên xem tụi bây thắng như thế nào. Anh trưởng đội và Jackson đấu mắt. Đội Kato đi vào chọt một bạn nữ đi chung đứng nhìn nó với cặp mắt hình biên dạng.

- Nhìn gì dữ vậy bạn trẻ. Ray chen vào ánh mắt cô bạn.

Cô bạn giật mình rồi chạy theo trường mình. Nó cũng phải đi theo để chỉ đường cho họ. Đến giờ thi vì đây là trận trung kết các trường tập trung đến xem chẳng mấy chốc ghế được sắp đã kín hết. Nhưng trường nó vẫn phải học. Vì trường nó nổi tiếng về kỉ cương việc gì ra việc đó.

- Miu! Nue gọi lớn tên nó rồi chạy xuống chỗ nó đứng.

- Sao cậu bảo tớ có tiết học mà.

- Tớ được chị quản lí nhờ nên mới ở đây mà có cậu ở đây cũng đỡ giúp tớ cái này. Nó đưa cái canon cho Nue rồi cô bạn cũng hiểu nên đã tự mình dựng chân cắm máy cho nó.

- Miu à! Bên tổ chức mùa giải tới rồi đấy, thầy chủ nhiệm đang dẫn họ vào đấy, cậu chuẩn bị bàn hộ tớ cái.

Một bạn phụ trách tổ chức sự kiện nhờ nó. Nó liền chạy đi xếp bàn trải khăn chuẩn bị nước rồi dựng dù phút chốc nó toát hết mồ hôi. Sức nó làm sao đẩy nổi cái dù, nó cố sức mà không được, từ phía sau một bàn tay đẩy giúp nó, nó cùng sức đẩy cho xong nó quay lại cảm ơn thì nhận ra người quen là Zino, nó đờ người không biết tiếp theo nên làm gì.

- Cậu có cần dời gì thêm không. Zino mở lời với nó.

- À xong rồi, cảm ơn cậu. Ủa cậu... Nó ngập ngừng.

- Đúng vậy tớ bên đội Kato. Cậu bạn chỉ vào cái logo trên áo.

Zino nhìn xuống rồi lật đật lấy khăn úp lên người nó. Nó lật tấm khăn ra thì nó nhận ra áo đã kích sát lộ ra áo trong vì là sơ mi trắng vừa rồi nó đổ mồ hôi nên đã thấy hết. Zino quay mặt đi còn tai thì đỏ ửng nhìn là nó biết là Zino đã thấy. Nó liền chạy nhanh vào khu nhà vệ sinh thì va phải Jackson, cái khăn rơi ra lần này lại là Jackson thấy, cậu bạn nhanh chóng lấy chiếc áo khoác ngoài trùm lên người nó rồi bỏ đi, nó liền mặc áo vào kéo khóa rồi chạy vào nhà vệ sinh định hong khô áo thì loa phát lên.

“Đã đến giờ thi đấu, yêu cầu đại diện các đội tập trung để triển khai khai mạc.” Nó giờ là đại diện cho Ka Jong nên phải tập trung. Nó đành mặt áo của Jack luôn.

Sau buổi khai mạc, trận đấu bắt đầu, Nue chạy xuống chỗ nó để cổ vũ.

- Kat à, cố lên nha anh. Em sẽ cổ vũ cho anh.

- Cậu phản trường cậu đấy à, nữ sinh Kato lại đi cổ vũ Ka Jong coi chừng bị hội đồng nha con.

- Đâu phải mình tớ đâu cậu xem kìa. Nue chỉ về phía khán giả, đúng là phần lớn cổ vũ Ka Jong, nào là khẩu hiệu nào là poster từng người nó chọt nhớ ra sự thật là “Đội bóng cánh trắng” thật sự rất hot trên face.

- Bọn nó toàn trường tớ đấy. Máy tiền bối trường tớ không được yêu thích cho lắm. Máy ảnh kiểu như giành cúp nên chẳng lắm.

- Ở đúng là không dễ tiếp xúc cho lắm. Nó khẳng định lại ý của Nue.

- Mà nhiều người thích như thế, cậu không sợ mất Kat à. Nó đùa.

- Trời, trời cậu giỡn tớ hả. Cô bạn nó tưởng thật. Nhưng nó biết thừa tình cảm Kat dành cho Nue như thế nào vì cũng có thời gian nó làm bộ phận trung gian giữ hai đứa rồi.

Chương 9

Quan Sát Nhau Lại Từ Đầu

- Yeah, được điểm rồi kìa. Bóng vào rổ bởi cú nhảy cận của Kat. Tuy ghi bàn nhưng bên Kato vẫn dẫn trước 2 điểm. Nó im lặng quan sát mọi người thi đấu.

- Họ đang bị bên Kato vòn rồi, như thế này qua hiệp hai sẽ thua rất thảm hại. Beat nói với nó.

Beat là thành viên đội dự bị nên đã ngồi quan sát cả trận đấu. Nó nghe vậy liền quay lại quan sát thật kĩ, đúng là đội nó đang bị dắt mũi bởi Kato, họ thả cho các cậu ấy dẫn bóng tới gần rổ rồi giật bóng đi vòng sân mà không thêm ghi

điểm. Còi báo hiệu nghỉ giữa hiệp, bên Kato vẫn bình thường, trưởng nhóm Kato còn nhìn sang cười kiêu khinh bỉ với đội nó. Beat lật đật chạy đi lấy nước, khăn với Nue. Nó tháo máy xuống xem lại hiệp một.

- Tức chết mà. Ray la toáng lên trong phòng chờ.

- Cậu bình tĩnh đi, dù gì cũng quán quân ba năm rồi, tân binh như mình muốn hạ Kato cũng khó. Kat nhận khăn lau mồ hôi rồi nói.

- Các cậu tân binh mà ghi được điểm là hay rồi. Có trường còn thua đến không có lấy một điểm đấy. Nue ngồi xuống bên cạnh Kat trấn an cả đội. Nhưng nó không nghĩ như thế.

- Các cậu không nghĩ là điểm đó cũng do họ thả cho ta ăn sao. Nó mất thì dán vào máy miệng thì nói.

- Miu cậu biết gì mà nói thế. Ta đi sau tới 10 điểm lận, sao chị Soo lại không đến cơ chứ. Nếu có chị Soo thì ta có thể nhìn ra điểm yếu của họ rồi. Seven có vẻ bực mình nên hơi cộc cằn với nó.

- Họ không có điểm yếu đâu cho cậu tìm, bố cục quá chặt không thể nào vượt được. Cuối cùng Jackson cũng lên tiếng.

- Đúng là không có điểm yếu nhưng họ vướng phải cái khác. Nói xong câu đó cả đám nhìn nó. Lập tức nó hạ máy xuống cho cả đám xem.

- Họ không có điểm yếu nhưng họ có thói quen. Những thói quen giết chết họ. Cả đội hình như đã hiểu những gì nó nói nên sắc mặt tươi lên hẳn.

Rồi nó cùng bày chiến thuật. Hiệp hai bắt đầu, hiệp chơi này sẽ quyết định tất cả. Nó vẫn im lặng bình tĩnh quan sát trong khi Nue thì lo sốt vó. Nó thấy đúng như những gì nó bàn với cả đội. Nó liền ra hiệu để cả đội bắt đầu chơi theo chiến lược. Chỉ trong 30 phút đầu Ka Jong đã cân bằng được tỉ số. Một trái bóng vào rổ, lần này đội nó dẫn trước hai điểm. Cả đám đã thấm mệt, chỉ còn một phút cuối, bên Kato bắt đầu chơi hết lực, một trái bóng từ sau vào rổ ở giây cuối cùng, trọng tài ra hiệu được điểm, vậy là đội trưởng nó về nhì. Tối hôm đó cả đám ăn mừng ở nhà Kat.

- 1, 2, 3 đô. Dù chỉ là nước ngọt mà chúng nó cũng làm quá lên.

- Mấy đứa vui quá ha, chưa thấy ai thua mà vui như mấy đứa. Chị Soo trong bếp làm đồ ăn nói vọng ra.

- Trời, có sao đâu chị, dù sao cũng hạng nhì mà. Tụi em là tân binh như vậy là được rồi. Ray nhảy vào ăn vụng.

- Sao rồi, xong chưa, mấy người quậy nhà tôi ra sao rồi. Kat đi đón Nue về tới.

- Có sao đâu, dù sao cũng là nhà bọn mình mà lo gì. Ray ra lại phòng khách ngồi với nó.

- Mà Miu này, cậu cũng giỏi quá chứ. Không nhờ cậu tinh mắt thì chắc thua thảm rồi.

- Tớ chỉ quan sát thôi chứ có biết gì đâu. Nó trả lời.

- Em quan sát đúng lắm ấy. Đúng là họ không có điểm yếu, nhưng thói quen chơi bóng của họ nếu để ý kỹ thì có thể luôn lách để có điểm.

- Jackson đâu, trốn nữa rồi hả. Miu không lẽ ngày tuyệt vời như vậy cậu lại bắt Jackson nó đi làm.

- Đâu. Hôm qua tớ nghe chị Py bảo cậu ấy xin đổi ca rồi. Nó tự biện cho mình. Nó vừa nói xong thì chuông cửa reo, Ray chạy ra mở cửa. Là Jackson.

- Thằng ranh này, tớ tưởng cậu chuồn rồi cơ chứ. Ray nhảy xôm lên người Jackson khi cậu bước vào.

- Thằng ranh này mà không tới trễ thì lấy gì cho bây ăn khi chơi game tới sáng ha. Jackson đáp lại Ray trong lúc ngồi xuống tháo giày.

- Á có khoai tây lắc với bia nè bây. Ray cầm túi đồ ăn đi khoe với từng đứa.

- Miu ơi, cậu vào đây xem nó lạ quá. Nue đang nấu ăn trong bếp gọi vọng ra cầu cứu nó. Lúc đó Ray tạt ngang qua.

- Trời trời, nấu luôn nhà dự là món này có mình Kat ăn. Ray chọc Nue.

- Được không đẩy Nue, đừng cố quá sức nha. Beat đang chiến đấu game với Jackson cũng lên tiếng.

- Kat à. Nue réo lên kiểu làm nũng.

- Tụi bây muốn chết à. Kat lên tiếng. Rồi hai đứa chọc Nue phá ra cười. Trên cầu thang Seven và L bước xuống, Seven lên tiếng gọi chị Soo.

- Chị ơi, tụi em nhóm lửa xong rồi, ăn được chưa chị.

- Được rồi, hai em lên đó đợi đi, còn mấy đứa kia dọn dẹp phụ chị bê đồ ăn lên nè. Chị Soo ra lệnh. Cả đám nhỏ nhanh chóng lên sân thượng hôm nay là tiệc thịt nướng BBQ mang thương hiệu tiền bối Soo.

Tối hôm đó tụi nó quây tẹt ga ở nhà Kat. Nó giúp chị Soo dọn dẹp rồi đi về Kat ngồi mang giày để đưa Nue về.

- Ủa Miu cậu về một mình à. Kat hỏi, nó gật đầu.

- Đứa nào đưa Miu về. Kat quay vào nói với bây kia.

- Jackson cậu cũng về mà, đi chung với Miu đi. L đề nghị với cái giọng nè nè hơi say.

- Ủ Jackson nhà cậu gần đó mà, quyết định vậy nha. Kat chỉ định rồi nắm tay Nue đi. Jackson ngồi xuống mang giày nó thì đứng đợi. Trên đường về hai đứa cứ im lặng, nó liền quay lại nói chuyện với Jackson cho đỡ ngại.

- Các cậu ấy không về à. Nó hỏi một câu khá đậm bang.
- Ừ, chắc tụi nó ngủ lại đó mai đi học luôn cũng chừng.
- Tối sáng luôn á. Nó ngạc nhiên.
- Ừ đó là nhà Kat nó mua riêng, tụi tớ thường qua chơi và ngủ lại chung với nó, ba má Kat ít ở với nó lắm nên nó cũng chẳng thích ở ngôi nhà đó một mình.
- Ừ các cậu biết nhau lâu rồi à?
- Tớ á. Tớ với L thì chơi với nhau từ nhỏ, còn mấy đứa còn lại quen từ cấp 2.
- Ừ... Chợt nó nhìn Jackson một hồi lâu.
- Cậu nhìn gì thế? Jackson phát hiện.
- À, xin lỗi, tớ đang cố nhớ một chuyện đó mà.
- Cậu nhớ ra gì à? Jackson có vẻ quan tâm đến việc nó sắp nói.
- Lúc nãy Kat bảo cậu ở khu tớ ở mà sao nhìn cậu tớ không có ấn tượng gì hết.
- À nhà tớ cạnh nhà cậu đấy thôi.

Chương 10

Vật Chứng Trên Người

- **C**ạnh á...

Nó bắt ngờ tiến lên một bước, chân bị lọt xuống một cái hố nhỏ, Jackson nhanh tay nắm lấy nó lúc nó ngã tự do rồi kéo nhanh nó lại, vì lực kéo vào khá mạnh nên nó sẵn đà nhào vào lòng Jackson luôn nhưng chưa được ba giây thì theo quán tính nó bật ra vì ngại. Đáng lẽ ra bước chân nó đã không sao nhưng vì bật ra nên nó bị trật chân luôn thế là phải phiền Jackson cõng nó về.

Sáng hôm sau giờ ra chơi:

Trong lúc nó đang cẩn thận từ tốn đi xuống cầu thang thì có một người chạy bán sống bán chết xuống cầu thang va phải nó, nó trượt chân ngã ra sau nghĩ là lần này chắc nhập viên chắc rồi thì từ đâu có hai bàn tay đỡ lấy nó là giúp nó đứng lên nó quay lại thì thấy L.

- Cậu không sao chứ. Này anh kia va phải người khác mà bỏ đi thế à. Nó quát lớn để người đó nghe vì anh ta đã chạy tới cái cầu thang phía dưới. Nhưng có vẻ anh ta không nghe, L liền bật lên nhảy qua tay cầm để xuống dưới.

Nó lập tức đi xuống dưới xem sao nhưng chân đau không đi nhanh được, từ phía sau một bàn tay khác đỡ nó là Jackson. Rồi hai đứa đi xuống dưới xem L có bị gì không thì thấy L đang ép anh va phải nó vào tường.

- Có vẻ anh không nghe tôi nói gì à. Tôi gọi anh đấy. L mặt ngầu có vẻ hơi giận.

- Sao hả, hậu bối mà muốn làm dữ với đàn anh à, mày tin là anh cho mày không nhặt kẹo răng không hả. Anh ta đáp lại.

- Chà chà, ghê vậy đấy à. Kat vừa vỗ tay vừa bước lên cùng với Seven và Beat. Anh ta cảm thấy mình thất thế nên đã quay về phía nó.

- Xin lỗi. Nói xong anh ta chuồn nhanh.

- Cái tên này xin lỗi gì mà không một chút thành ý. L gắt lên.

- Thôi không sao đâu. Nó định bước xuống phía L mà quên mất chân đang đau, chân nó nhói lên buộc nó phải nắm lấy Jackson. Jackson không nói gì thêm liền bế nó xuống phòng y tế.

- Không hiểu em đi đứng làm sao mà để trật mà sưng to thế hả. Cô ý tá trách nó. Nó chỉ biết im lặng nghe nói.

- Em giữ chân bạn như thế này hộ cô, cô đi lấy băng phải băng lại thôi. Thoa cho bạn cái này luôn nhé. Cô đưa cho Jackson chai thuốc gì đó mùi khá nồng. Jack cởi hết giày của nó ra, rồi cậu bạn nhìn thấy vết xước nhỏ ngay dưới mắt cá của nó, Jackson nhìn vết thẹo đó mãi.

- Hi, cái đó có từ hồi tớ bé xíu ý, mommy tớ bảo hồi đó tớ nghịch lắm bữa chơi ngoài công viên sao làm mình bị thương mà khôn cái là còn biết về nhà gọi mommy, thế là nó theo tớ tới giờ luôn.

Nó nói xong tự mình cười còn Jackson thì cứ nhìn vết thẹo đó mãi rồi cậu bắt chợt thoa thuốc cho nó, Jackson làm một cách rất nhẹ nhàng kiểu sợ nó bị đau lại ấy.

- Được rồi em nâng chân bạn lên đi. Cô y tá đã về và băng chân cho nó.

- Cô chỉ có thể sơ cứu cho em thôi về phải đi khám lại đấy nhé. Mà tránh cử động nhiều với cử động mạnh tốt nhất em nên nhờ ba mẹ chở đi học cho tới khi khỏi đi nhé. Cô vừa băng vừa dặn dò nó cẩn thận.

- Dạ em biết rồi, em cảm ơn cô ạ.

Nó gật đầu thay cái cúi người. Mấy tiết sau nó chỉ có thể ngồi một chỗ không đi đâu hết. Ra về nó phải lết xuống bốn tầng lầu, nó đứng nhìn mấy cái cầu thang nối dài, rồi thờ dài.

- Cần giúp đỡ không cô gái. L và Ray tiến lại phía nó.

- Ủa các cậu chưa về à. Nó quay lại hỏi.

- Ừ tớ với cậu ấy định đi chơi bóng rổ mới về tình cờ gặp cậu thôi. Ray chạy tới ngồi xuống chốt chốt lấy chỗ băng của nó.

- Chơi dưới sân bóng ấy à. Nó hỏi.

- Không. Bọn tớ chơi ở chỗ khác, chỗ mà kiếm ra tiền ấy. L ghé vào tai nó nói nhỏ.

- Các cậu chơi cá độ à, sao mà các cậu gan vậy. Trường mà biết là kỉ luật đấy. Nó tỏ vẻ lo lắng.

- Về thôi nào.

L hô lên rồi cúi người xuống kiểu như kêu nó lên để cũng xuống cầu thang. Chân căng thế này nó đành phải leo lên thôi. Xuống được tới tầng trệt thì nó thấy mommy đậu xe ở ngoài cổng trường, bà vẫy tay gọi nó.

- Có sao không con, đi đứng sao để ra nông nổi này vậy.

- Con xin lỗi mommy. Nó làm mặt tội nghiệp với mẹ nó.